

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 28Ek/2874/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121451369
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Milan Molčan
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121451369.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: E.. U. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. H. J. XXX/XX, XXX XX R., proti povinnému: D. P., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX Z. E. XXX, o vymoženie výživného, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na vykonanie exekúcie z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom súdneho exekútora dňa 18.08.2021 domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 260,00 Eur a bežného výživného vo výške 130,00 Eur mesačne na maloleté dieťa, a to na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 6P/18/2019-115 zo dňa 16.05.2019.

2. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúmava návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

3. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

4. Podľa 1. vety § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

5. Podľa 1. vety § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

6. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) bodu 1. Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného; ak je účastníkom konania fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

7. Súd po oboznámení sa s návrhom na vykonanie exekúcie a jeho prílohami zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnená osoba uvedená matka maloletého dieťaťa - E.. U. P., ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 6P/77/2017-113 zo dňa 27.03.2018 určená za osobu, ktorej sa maloleté dieťa zveruje do osobnej starostlivosti. Otec sa predmetným rozsudkom

zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 100,00 Eur mesačne, vždy 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Následne rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 6P/18/2019-115 zo dňa 16.05.2019 bolo toto výživné na maloletého zvýšené zo sumy 100,00 Eur na sumu 130,00 Eur mesačne.

8. Pokiaľ je dieťa maloleté, návrh na vykonanie exekúcie pre vymáhanie výživného voči jednému z rodičov je v mene dieťaťa oprávnený podať a v konaní ho zastupovať zákonný zástupca - rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je však nárokom dieťaťa a nie rodiča, ktorý dieťa zastupuje. Platí to aj v prípade, keď súd v základnom konaní svojím rozhodnutím určil, že povinný rodič má platiť výživné maloletého dieťaťa do rúk druhého rodiča (toho, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti). Takýmto rozhodnutím súd vymedzil subjekt (tzv. platobné miesto), ktorému sa výživné poukazuje, keďže ho nemožno plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony (maloletého dieťaťa). Takýmto vymedzením rodiča prijímajúceho výživné v mene dieťaťa nespôsobilého na právne úkony nedochádza k prechodu výživného na tohto rodiča.

9. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávky výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné. Pri zastupovaní maloletého dieťaťa v exekučnom konaní na vymoženie výživného od povinného rodiča sa pripúšťa, aby pri podaní návrhu na exekúciu zastupoval dieťa druhý rodič (R21/1981).

10. Súd má za preukázané, že v návrhu na vykonanie exekúcie v časti A) elektronického formulára „Účastníci konania a ich zákonní zástupcovia - oprávnení“ bola ako oprávnený uvedená matka maloletého dieťaťa, ktorá však nebola oprávnená požadovať splnenie nároku z exekučného titulu. Pri vymáhaní výživného je oprávneným dieťa, ktoré má právo domáhať sa splnenia vyživovacej povinnosti jej núteným výkonom. Ako oprávnený malo byť v návrhu na vykonanie exekúcie uvedené maloleté dieťa a matka maloletého mala byť v návrhu uvedená ako zákonný zástupca oprávneného.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

12. Exekučný súd záverom pre úplnosť dodáva, že zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie nepredstavuje prekážku už rozhodnutej veci a oprávnený môže v budúcnosti v tej istej exekučnej veci podať nový návrh na vykonanie exekúcie v súlade s Exekučným poriadkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.